

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 7. De quinta specie Irregularitatis ex defectu Natalium,

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

leis promoueri, distinet. 8. cap. Tantis. Quantum vero tempus satis sit ad eam terminandam; taxari debet per Episcopum; sin postetius, non obstante obligatione promoueri debet, inquit memorata glossa; nisi manifestum sit ipsum de dolo teneri: quo casu Episcopus eum repellere debet: sicut quemlibet criminofum, & infamem, 6. q. 1. cap. Infames.

CAPVT VII.

De quinta specie Irregularitatis ex defectu natalium.

SVMMARIVM.

- 67 Irregularis est quisquis ex legitimo matrimonio natus non est.
- 68 Regula iudicandi de nato ex legitimo matrimonio non legitime.
- 69 De legitimatione filii spurii per subsequens parentum matrimonium legitimum.
- 70 Factus legitimus per consequens parentum matrimonium habitus est, vt ad seculares, sic & ad Ecclesiasticas dignitates.
- 71 Nec eget dispensatione vt susceptos Ordines exerceat, vel ad superiores ascendat.
- 72 Legitimatione per potestatem secularem non facit illegitimum ad Ordines habitum.
- 73 In hac irregularitate quatenus Papa, & quatenus Episcopus dispenset.
- 74 Illegitimus à Papa dispensatus absolute ad Ordines, & beneficia Ecclesiastica, non est eo ipso ad seculares dignitates.
- 75 De legitimatione facta per Papam cum aliqua determinatione.
64. 76 Is qui existimatur ex legitimo matrimonio natus, sed non est: an censeri debeat irregularis.
- 77 Filii infidelium conuersorum, & filii fidelium expositi, quatenus sint irregulares.
- 78 De eo qui bona fide existimat se legitimum, & à matre illegitimus asseritur.
- 79 De hereticis, & eorum credentibus, receptoribus, defensoribus, fautoribus, ac ipsorum filijs quatenus sint irregulares.

67. **E**X defectu natalium irregularis est omnis illegitimus, seu non procreatus ex legitima vxore: qui ex cap. Nisi cum pridem. De renuntiatione, §. Persona: vel est maritus, natus ex forto, seu meretrice: sic dicitur voce Hebraica significante alienum: eo quod ignorant habeat originem, ob matrem pluribus prostitutam: vel est natus ex adulterio natus, commisso ab vxorato cum soluta: vel est filius naturalis, natus ex concubina domi retenta à viro soluto, qui cum ea tempore concepti vel nati fetus contrahere potuit ex glossa ad cap. Per venerabilem, verbo, Naturalibus. Qui filij sint legitimi: vel denique est spurius natus ex coitu damnato, seu quod punitur legibus: vt ex stupro, rapto, sacrilegio, incestu, aut ex fornicatione coniugata. Quibus irregularitas imponitur per cap. 1. De filiis presbyterorum: quo precipitur quidem tantum, ne talis aliquis, nisi religiosus factus sit, ad sacros Ordines promoueat: sed ex cap. 1. eodem tit. in 6. patet etiam à minoribus arceri.

Ratio autem cur sicut per leges ciuiles ab honoribus secularibus; ita & per Ecclesiasticas ab Ordinibus, & dignitatibus Ecclesiasticis illegitimus arceatur est, quod si in eadem priuilegijs quibus legitimus fruere, nullo discrimine matrimonium à fornicatione separaretur ex corrupto hominum iudicio: nec filij ab imitatione sceleris parentum reuocarentur. Procedit vero istud in occulte illegitimos, etiam iis qui publice pro legitimis habentur ex Sylu. verbo, Irregularitas, quæst. 20. & Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 69. & cap. 27. num. 201. Nonnulla autem notare oportet. Primum est, sequentes regulas dari iudicandi de nato ex legitimo matrimonio non legitimo.

68. Prima est, si duo contraxerint per verba de presenti, eorumque alter ante consummationem matrimonij ingre-

tur, proles quæ inde nascetur, illegitima erit, quia fiet emissionem professionis; dissolutum dimisso fuit matrimonium, ex Concil. Trid. sess. 24. can. 6.

Secunda est, si post consummationem matrimonij alter coniugum altero contradicere, vel ignorante, religionem ingressus, in ea profiteatur: (aliam rationem esse casus ad alterij intelliges in seq. lib. num. 326.) quia non est solutum matrimonium, & professus cogitur redire ad coniugem, eique debitum conjugale reddere, ex cap. Quidam, & cap. Placet, De constitutione coniugatorum, proles inde suscepta, legitima est.

Tertia est, si mulier viro ad religionem transeunt consentiat, postmodum non valens se continere, potest repetere virum, & vti matrimoniali copula, ex cap. 1. De conuers. coniug. Vnde proles quæ inde nascetur, erit legitima. Secus autem foret, si ipsa religionem esset ingressa, vel si suspecta non esset, saltem continentiam vouisset iuxta cap. Cum sis, & cap. Significauit, De conuers. coniug. (praesertim si Episcopi consensus, & decretum de separatione accessisset) quia illicita plane tunc esset copula, ex ea que nasceretur parius non legitimus. De qua re potest videri idem Sanchez lib. 7. De matrim. disp. 33.

Quarta est, si matrimonium contractum sit per verba de presenti, & ante consummationem vir fiat Subdiaconus, siue consentiente, siue dissentiente vxore, quia matrimonium inde non dirimitur, vxor potest cogere virum solum Subdiaconum ad consummationem matrimonij. Ita definitur in Extrauag. Ioannis 22. quæ incipit, Antiquæ concertationis (vbi quoque talis, matrimonio etiam soluto, fit in habilis ad Ordinis suscepti executionem, & superioris susceptionem, ac beneficij, vel officij Ecclesiastici ademptionem) ideoque partus, qui ex ea copula, quam lex Ecclesiastica admittit, nascetur, censetur legitimus: irregularis tamen, iuxta cap. Literas, De filiis Presbyt. vt Sanchez quoque habet in seq. lib. 9. disp. 38. num. 7. Illegitimus vero erit, si cum mulieris consensu interuenisset separatio, qualis antea descripta est.

69. Secundum quod notare oportet, est: cum qui natus est illegitimus, legitimus fieri per sequens matrimonium inter patrem, & matrem ipsius, ex cap. 1. & cap. Tanta, Qui filij sint legitimi. Quod quidem procedit etiam si non contingat ipsum matrimonium consummari: quia matrimonium non consummatum, vere est matrimonium.

Aduerte autem primo ex Syluest. in verbo, Legitimus, quæst. 8. & Conar. in Epitome 4. Decretal. p. 2. cap. 8. §. 2. num. 1. ad hoc tanquam conditionem necessariam requiri, vt quando talis filius concipitur vel nascitur, nec vterque, nec alteruter parentum habeat impedimentum aliquod, propter quod inter ipsos matrimonium nequeat valide contrahi: vt v. g. si nec consanguinei sint, vel affines in gradibus prohibitis: nec vterque, aut alteruter sit coniugatus, aut solemnè castitatis uorum emisserit, vel sacro Ordine initiatus sit. Si enim ad hoc aliquid eiusmodi impedimentum si ius tunc procreatus, etiam post matrimonium legitimum inter ipsius parentes sublato impedimento contractum, manet illegitimus, iuxta cit. cap. Tanta. Itaque si quis liber ab impedimentis contrahendi matrimonij, per plures annos mulierem coniugatam cognouerit ante, & post mortem mariti ipsius, ex ea que filios susceperit, per matrimonium eam ipsa tandem contractum, filij suscepti post mortem prioris mariti, sunt legitimi: sed suscepti ante eandem mortem, manent illegitimi: nisi excuset ignorantia inuicibilis, qua alter ignorauit alterius impedimentum dirimens matrimonium: vt v. g. qua mulier ignorauit eum cui commiscebatur habere vxorem, vel contra. Faci enim talis ignorantia vt eiusmodi impedimentum non obstat quominus ob legitime contractum postea inter parentes matrimonium, filius habeatur legitimus. Pro quo habetur textus satis expressus in cap. Ex tenore, Qui filij sint legitimi: vbi glossa id notat, & Conuar. sequitur in Epitome 4. Decretalium cap. 8. §. 2. numer. 16.

Aduerte secundo, si quo tempore infans concipitur, nullum sit inter parentes ipsius impedimentum matrimonij contrahendi: interueniens postea impedimentum

(vt exempli gratia transitus ad alienas nuptias) siue ante, siue post natiuitatem interueniat, non impedire quin per matrimonium inter eosdem parentes, postea tandem legitime contractum, idem infans legitimus efficiatur. Ita post Ioan. Andream statuit Panormit. ad cit. cap. Tanta, num. 3.

70. Aduerte tertio, eum qui per sequens matrimonium inter parentes efficitur legitimus, reddi habilem non solum ad successionem hereditariam, & ad seculares dignitates: sed etiam ad omnem Ordinem, & dignitatem Ecclesiasticam. Quia, vt argumentatur glossa ad cap. Innouit, verbo, *Contingata, De electione, & ad memoratum cap. Tanta, verbo, Legitimus*, matrimonium sequens, omnia precedentia purgat: ita vt ante illud natus ex contrahentibus, habendus sit legitimus post illud, ex eodem cap. Tanta: adeoque possit sine dispensatione promoueri tanquam legitimus: praesertim cum nec parentes eam legitimacionem impedire, nec filius eidem renuntiare possit, prout notat Couar. loco cit. num. 12. Neque in eo excipiendam esse dignitatem Episcopalem, idem habet in sequenti num. 24. Pro quo facit quod in re fauorabili nihil sit quod cogat vt ea restrictione: praesertim cum ius decernat talem tanquam legitimum habendum esse: neque sit praesudicium vllum si vt ad omnes alios actus, ita & ad Episcopatum is habilis esse teneatur.

71. Aduerte quarto, probabile esse illegitimum qui sine dispensatione ad aliquem Ordinem promotus est, antequam parentes ipsius matrimonio inter se coniungerentur: posse post initium tale matrimonium, per quod factus est legitimus, Ordinem susceptum exercere, & ad altiorems ascendere sine dispensatione. Namq; per illam susceptionem Ordinis, non incurrit in nouam irregularitatem: sed tantum suspensionem ab executione suscepti. Atque illa cui subiciebatur ex defectu natalium purgata est omnino persequens matrimonium, per quod vere effectus est legitimus. Quia igitur nulla ei superest irregularitas, nulla opus habet dispensatione. Cessat pariter suspensio secuta ex illa ordinatione: nam cessat effectus cessante ipsius causa. Ideoq; sicut ordinatus ante aetatem, hoc ipso quod aetas debita aduenit, potest sine dispensatione exercere susceptos Ordines: ita & is qui adhuc illegitimus ordinatus est, potest praedicto modo factus legitimus, in susceptis Ordinibus sine dispensatione ministrare: nisi forte praesumpserit exercere Ordinem susceptum iuxta antedicta num. 61.

72. Tertium quod notandum occurrit est: Ex eo, quod aliquis auctoritate legis civilis, vel Principis saecularis, qui ad id potestatem habeat (vt habere censentur Reges, & Principes, qui non agnoscunt superiorem temporalem, iuxta cap. Per venerabilem, Qui filij sunt legitimi) ex illegitimo factus sit legitimus, non habere vt possit ad Ordines sine dispensatione promoueri. Ratio est, quam D. Anton. 3. par. tit. 28. cap. 4. §. 1. in fine attingit, quod potestas secularis determinata sit ad res seculares, ideoque non extendat se ad Ordines, & dignitates Ecclesiasticas: ne quidem indirecte, cum id quod minus est, vt seculare, non trahat secum id quod maius est, vt spirituale. Sicut igitur talis legitimatio quoad secularia, id est, quoad dignitates, & successiones seculares tantum habet locum in terris subiectis potestati Principis legitimantis, sic ea determinata est ad sola secularia: neque se extendit ad Ordines, & dignitates Ecclesiasticas, quae seculari potestati non subsunt. In quam sententiam plura videri possunt apud Couar. in cit. cap. 8. §. 8.

73. Quartum est (De quo ad 3. par. Suarez tomo 5. disput. 50. sect. 5.) illegitimum posse Ecclesiastica auctoritate Papae, vel Episcopi, ita legitimum effici, vt ad Ordines perinde idoneus sit, ac si natus esset ex legitimo matrimonio: vt quoad Papam habetur expressè in cap. Per venerabilem, ante memorato, vbi id probatur: quia sedes Apostolica aliquos nonnunquam legitimauit ad omnes actus Ecclesiasticos, & dignitates etiam Episcopales. Quoad Episcopum vero, aduerte quod cum possit cum illegitimo (quocumque intellige, quia ius indefinitè loquitur) dispensare tantum ad Ordines minores, & ad beneficia non cura-

ta ex cap. 1. De filiis presbyterorum, in 6. legitimacionem per eum factam simpliciter quoad actus spirituales, valeat tantum (vbique tamen ex Sylu. verbo, *Legitimus, quest. 7. sub initium*) ad minores Ordines, & beneficia non habentia annexam curam animarum; vt glossa ibidem verbo *Beneficium*, interpretatur, addens non posse Episcopum cum talibus dispensare ad personatus, & dignitates: à quibus acceptis sine dispensatione Sedis Apostolicae, remouentur, iuxta cap. vltimum, De filiis Presbyterorum; adde neque posse ad Canonicatum in Ecclesia Cathedrali. Etenim quia talis Canonicatus annexum habet Ordinem sacrum, ex Concil. Trident. in sess. 24. cap. 12. De reformat. Episcopus sicut non potest cum illegitimo dispensare ad sacrum Ordinem: ita nec potest ad talem Canonicatum.

Legitimatio vero facta simpliciter à Papa, qui cum quocumque illegitimo ad quemcumque Ordinem, & dignitatem Ecclesiasticam (ex cit. capitulo Per venerabilem) dispensare potest: valet ad omnes Ordines, & dignitates Ecclesiasticas: quia sicut simpliciter restitutus, ad omnia restituitur; sic simpliciter legitimatus, intelligi debet legitimatus ad omnia ad quae legitimantis potestas se extendit, quando legitimando nihil excepit, & potuit excepisse: praesertim cum in beneficiis plenissima interpretatio sit adhibenda, ex cap. Quia circa, De priuilegijs. Verum tamen quia priuilegia non intelliguntur concedi cum praesudicio alterius, nisi ipsa id expresse ferant, ex cap. Pastoralis, eodem tit. Syluester bene monet, restrictionem talis legitimacionis faciendam esse ad ea quae nulli praesudicant.

Si quæras, An qui à Summo Pontifice ad Ordines, & ad beneficia legitimi declarantur, censentur etiam idonei ad dignitates seculares. Respondetur, quod et si videantur censendi idonei: quia qui potest maius, potest & minus: tamen ex cap. Per venerabilem, Qui filij sunt legitimi, constat id proprie pertinere ad principes seculares, extra patrimonium D. Petri. In eo enim cap. Pontifex iubet, vt quod attinet ad hereditatem, Index secularis definit, siue quis legitimus, an non: deinde se in patrimonio D. Petri dicit auctoritatem habere efficiendi quoscumque legitimos ad qualicumque beneficia: tam secularia scilicet, quam Ecclesiastica: quia in illo est Princeps temporalis supremus.

De legitimacione facta à Papa cum aliqua determinatione, sufficit annotare ex Panormit. ad cap. Literas, De filiis Presby. num. 6. Eam quae facta est cum dispensatione ad suscipiendum certum Ordinem, vt v. g. diaconatum, non includere Ordinem superiorem illo, vt presbyteratum: sed solos inferiores, vt Subdiaconatum, & minores ordines; Dispensatio enim est materia odiosa, vt ipse vulgus legis, ideoq; sit icte interpretanda. Quo eodem argumento confirmatur quod habet Couar. in Epitome quarti Decretalium par. 2. cap. 8. §. 8. num. 5. illatione quinta: illegitimum dispensatum ad sacerdotium, manere inhabilem ad beneficium curatum. Confirmantur & alia: vt dispensatione ad omnes Ordines non dispensari ad beneficia, vel Ecclesiasticas dignitates: & dispensationem ad Ecclesiasticas dignitates, non includere Episcopatum. Videat qui vult Syluest. *Beneficium, 3. quest. 7. & aliquot sequentibus, & Tabienam eodem verbo, 2. quest. 16. cum aliquot item sequentibus*. De eo autem quod vt dispensatione, & legitimacione tolli potest hæc irregularitas: sic possit ingressu religionis per cap. 1. De filiis presbyterorum, videri potest præcedens numerus 18. itemque Suarez tomo 5. disput. 50. sect. 5. §. Tertius modus.

Quintum quod oportet notare est: Eum qui non est natus ex vero matrimonio censendum esse legitimum, si id ipsum matrimonium (etsi reuera non sit) existimetur validum ex errore facti. Patet ex cap. 2. & cap. Perlatum est, Qui filij sunt legitimi. Exemplum est: mulier probabiliter existimans maritum mortuum cum adhuc viuat, alium accipiat permissione Iudicis: filij ex illo suscepti censentur legitimi. Sed auerte duas cum tali errore conditiones debere concurrere, iuxta cap. vltimum, De clandestina desponsatione: & communem Doctorum sententiam

ut habet Couar. in memorato cap. 8. §. 1. num. 2. Altera est, ut matrimonium publice, & non clandestine celebratum sit: altera, ut coniuges cōtrahant bona fide, id est, nesciant huiusmodi impedimentum. Quamquam satis est, ut alteruter nesciat, iuxta cap. Ex tenore, & cap. Peruenit, Qui filij sint legitimi.

Idem iudicandum est, si positus his conditionibus matrimonium inualidum, existimetur validum ex errore iuris: dummodo error sit iustus, & probabilis: ita ut bonam fidem producat: prout fit in dubia iuris decisione, de qua est controversia inter Doctores: quorum alij hanc, alij aliam diuersam opinionem profiteantur: quod etiam in citato §. 1. habet Couarr. num. 9. Ex quo in præcedentibus num. 5. 6. & 7. adde in hoc casu filios censeri legitimos; non tantum eos qui generati sunt ante factam questionem de validitate matrimonij, sed eos etiam, qui postea generantur lite contestata: siue concipiantur ante latam sententiam lite pendente: post latam sententiam, pendente termino decem dierum: qui à iure, per cap. Non solum, de appellacionibus, in 5. datur ad appellandum: siue etiam pendente appellacione à sententia lata contra matrimonium ipsum. Eadem habet, & confirmat Maiolus lib. 1. cap. 5.

Sextum est: Cum matrimonium inter infideles, siue paganos siue Iudæos contractum, valuit iuxta propriam ipsorum legem, etiam si inualidum fuerit iure Canonico: si tales coniuges ad Christi fidem conuertantur, filios ex eiusmodi matrimonio natos, legitimos esse: ex cap. vltimo, Qui filij sint legitimi: neque matrimonium illud assumpta fide dirimitur ex cap. De infidelibus, De consanguinitate, & affinitate. Istud quoque obseruat Couarr. initio cit. §. primi.

Septimum est: Expositos, quando parentes ipsorum ignorantur, tutius esse haberi pro illegitimis; quia quantumuis legitimi interdum exponantur ob parentum egestatem, vel ignauiam: id tamen non est ita frequens in eis, ac in illegitimis, qui sæpe à parentibus exponuntur ad vitandam turpitudinis infamiam. Quamquam tamen probabile est, ordinatos bona fide (cum in dubia melior sit possidentis conditio) posse citra dispensationem exercere Ordinem susceptum: ut notat Couar. ad Clemen. Si suscipiosus, De homicidio 1. par. in initio num. 9. Et confirmatur ex eo, quod ipsos esse expositos nihil obstat eis, iuxta cap. vltimum, De infantibus, & languidis expositis. Sed negandum non est, quia & tutius sit dispensationem petere: quã dare potest Episcopus, & qui non præsumitur probabiliter illegitimus, ut docet Suarez in citata disput. 50. sect. 4. num. 4. hac maxime ratione nixus, quod in eo casu, sicut & in alijs nonnullis, auctoritas Prælati cum opinione probabili, sufficiat ad pacandam conscientiam.

Octauum est: Si is qui natus est in matrimonio legitimo, & se legitimum bona fide putat, à matre audiat se illegitimum esse, nõ teneri simpliciter dicenti credere, vt notat D. Anton. 3. parte tit. 28. cap. 4. paulo ante §. 1. Sylu. verbo, Illegitimus, num. 2. & Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 201. Neque enim in re tanti momenti tenetur, imo nõ debet permittere se ob leues suspiciones detrahi de sua bona fide, siue promouendus ad Ordines, siue iam promotus. Adferenti vero matri rationes tam multas, & tam probabiles vt sufficiant ad faciendam certam fidem, tenetur credere, & plane se pro illegitimo gerere, ex D. Anton. ibidem. Quod si tales adferat quæ tantummodo faciunt filium dubium, an legitimus sit; is non debet quidem promoueri ad Ordines sine dispensatione: quia in dubijs pars tutior est sequenda; neque promotus exercere actum Ordinis (si conscientie motu intimo propendat ad credendum matri afferenti se illegitimum esse) donec ad cautelam obtrineat dispensationem: quia non licet contra conscientiam agere. Attamen si nullo interiori conscientie motu ad credendum propendat: imo legitimum se esse credat; nec abstinere, nec dispensationem petere tenetur: vt ex Panormit. ad cap. 1. De filiis presbyterorum, & ex Summistarum communi sententia refert Maiolus lib. 1. cap. 7. vbi addit cum dubium est de iure an quis illegitimus sit, ipsum & à suscipiendis Ordinibus, & à susceptis exercendis debere abstinere, donec difficultas sit decisa.

Nonum est: Ad hanc speciem irregularitatis posse reduci eam, cuius meminit Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 205. & quæ hæreticis, ac credentibus, receptatoribus, defensoribus, & fautoribus eorumdem: ac filiis ipsorum, filiorumque filijs imponitur, per cap. Quicumque, §. Hæretici, De hæreticis in 6. Quod aduerte intelligendum esse de filiis in paterna linea quoad 1. & 2. gradum: & in materna, quoad primum tantum: itemque de parentibus, qui tales mortui sint, nam si ante mortem reconciliati fuerint Ecclesiæ, neque filij, neque nepotes ipsorum prohiberi prohibentur: quod vtrumque habetur ex cap. Statutum fœlicis, eodem tit. & libro. Obiicientibus autem, quod in illis capitalis sermo sit tantum de beneficijs, & officijs Ecclesiasticis. Respondendum est, id quidem verum esse: sed quia in eo maior ratio est Ordinis, quam illorum prohibendorum talibus personis; eo ipso quod ea excluduntur à beneficijs, & officijs, merito intelliguntur ab Ordinibus exclusæ. Quamquam tamen existimat Henriquez in lib. 14. cap. 5. §. 4. quod si occulta fuerit hæresis aut in natione infecta pater decesserit in publica hæresi absq; nota infamie; non videatur filius Catholicus fieri irregularis. Id quod Satyrus, in lib. 6. Theauri casuum conscribit. cap. 10. num. 4. approbat. Quæ opinio, non caret probabilitate: vt licet colligere ex dicendis in sequenti nu. 193. versu Quamquam.

CAPVT VIII.

De sexta specie irregularitatis, ex defectu sacramenti, seu digamia.

SVMMARIVM.

- 80 Irregularitas contrahitur ex digamia.
- 81 Tribus modis potest quis digamus esse, re, interpretatione, & similitudine: & quis re, ac quis interpretatione digamus dicatur.
- 82 Non est irregularis, qui ducit extra matrimonium corruptam, non ab alio, quam a se.
- 83 Est irregularis qui etsi virginem duxerit, eam tamen in adulterium lapsam carnaliter cognouit.
- 84 Irregularis est quisquis cum duabus contrahit, etiam si alterum, aut vtrumque matrimonium sit inualidum: sicut & qui cum serua aut cum mimâ.
- 85 Duo requisita ad bigamiam vt inducat irregularitatem: vnde nonnulla inferuntur.
- 86 Ratio cur quis fiat irregularis, contrahens cum corrupta, non item si ipse corruptus.
- 87 Quis dicatur similitudine digamus.
- 88 Nec laicus, nec minoribus tantum Ordinibus initiatus, obnoxius est tali irregularitati.
- 89 Cum digamore, aut interpretatione, solus Papa dispensat.
- 90 Cum digamo similitudine potest nonnumquam Episcopus dispensare, etiam ad maiores Ordines.

DIGAMIAM efficere hominem irregularem, habetur ex cap. 3. prioris ad Timoth. per ea verba, Oportet Episcopum in epichenabilem esse, vnius vxoris virum: & ex distin. 34. cap. Præcipimus, cap. Si quis viduam, & cap. Lector. Item ex titulo De bigamis non ordinandis cap. 1. 2. & 3. ita vt sine dispensatione, ne quidem ad Ordines minores promoueri possit, nisi necessitas exigat, iuxta cap. Si Subdiaconus, eadem distin. 34. & Concil. Trident. sess. 23. cap. 17. De reform. Nec item possit alicuius Ordinis actum exercere. Imo priuatur omni priuilegio Clericali, eique sub anathemate confusa, & habitus clericalis prohibetur, in cap. vltimo De bigamis in sexto. Cuius irregularitatis imponenda, redduntur hæc causa. Prima & præcipua ex cap. Acutius, distin. 26. & ex cap. Debitum, De bigamis: quod bis coniugatus non possit apte significare vnionem Domini nostri Iesu Christi cum Ecclesia vnica, & sancta sponsa sua. Altera ex cap. Proposisti, distin. 82. quod bigamia sit signum incontinentie. Postrema ex cap. Vna, distin. 26. quod ad castitatem persuadendam adimat auctoritatem: quodque excellentia Sacramenti Ordinis mereatur, vt bigamus ab eo arceatur.